

Sygn. akt VIII C 1194/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko K. K.

o zapłatę 1019,76 zł

1. uznaje cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się dochodzonego roszczenia przez powoda za niedopuszczalne;
2. oddala powództwo w całości;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych i czterdzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1194/16

UZASADNIENIE

W dniu 20 maja 2015 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanemu K. K. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 1.019,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwanego łączyła z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. S.K.A. umowa pożyczki z dnia 17 września 2014, na mocy której pożyczkodawca oddał do dyspozycji pozwanego określone środki pieniężne w ustalonej umową wysokości, zaś pozwany zobowiązał się do zwrotu otrzymanej kwoty wraz z należną prowizją w ustalonym terminie spłaty. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego zobowiązania, wskutek czego pierwotny wierzyciel podjął względem pozwanego działania windykacyjne, które jednak okazały się bezskuteczne. Na mocy zawartej z pierwotnym wierzycielem w dniu 3 czerwca 2014 roku umowy ramowej przelewu wierzytelności oraz porozumienia nr 5 z dnia 7 kwietnia 2015 roku powód przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy pożyczki. **(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-4)**

W dniu 1 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Nakaz ten zaskarżył w całości sprzeciwem pozwany K. K. wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W złożonym środku odwoławczym pozwany zakwestionował, aby łączył go z pierwotnym wierzycielem jakikolwiek stosunek zobowiązaniowy, który mógłby stanowić podstawę dochodzonego przez powoda roszczenia. Dodał, że w dniach 15-23 września 2014 roku doszło do wyłudzenia jego danych osobowych, którymi prawdopodobnie posłużyła się osoba zawierająca sporną umowę pożyczki.

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi. **(nakaz zapłaty k. 5, sprzeciw k. 6v.-7, postanowienie k. 15v.)**

W sprzeciwie złożonym na urzędowym formularzu pozwany podtrzymał stanowisko w sprawie. **(sprzeciw k. 29-33)**

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2015 roku, Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, uwzględniając wniosek pozwanego opatrzony datą 14 października 2015 roku, ustanowił dla niego pełnomocnika z urzędu. **(wniosek k. 50, postanowienie k. 66)**

Pismem procesowym z dnia 16 listopada 2015 roku, w odpowiedzi na sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty, powód cofnął powództwo bez zrzeczenia się roszczenia, na skutek czego, postanowieniem z dnia 26 listopada 2015 roku Sąd umorzył postępowanie w sprawie.

Na postanowienie to zażalenie wywiódł pozwany. Postanowieniem z dnia 7 marca 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi uchylił zaskarżone orzeczenie. **(pismo procesowe powoda k. 71, postanowienie k. 73-74, k. 101, zażalenie k. 80)**

W piśmie procesowym z dnia 18 kwietnia 2016 roku powód podtrzymał stanowisko w sprawie i ponownie cofnął powództwo bez zrzeczenia się roszczenia. **(pismo procesowe powoda k. 113)**

Postanowieniem z dnia 9 maja 2016 roku Sąd wyznaczył dla pozwanego pełnomocnika z urzędu. **(postanowienie k. 117)**

W piśmie procesowym z dnia 29 czerwca 2016 roku oraz na rozprawie w dniu 18 listopada 2016 roku pełnomocnik pozwanego podtrzymał stanowisko w sprawie. Pełnomocnik powoda na rozprawie nie stawiał się. **(pismo procesowe pozwanego k. 136-140, protokół rozprawy k. 149-150)**

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że w piśmie procesowym opatrzonym datą 18 kwietnia 2016 roku powód cofnął powództwo bez zrzeczenia się roszczenia, które to jednak cofnięcie Sąd uznał za niedopuszczalne. Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. Pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.). W ocenie Sądu takie właśnie okoliczności występują na gruncie omawianej sprawy. Jak wynika ze stanowiska procesowego pozwanego, kwestionuje on sam fakt zawarcia z pierwotnym wierzycielem umowy pożyczki, stanowiącej źródło żądania powoda, wskazując, że w wyniku wyłudzenia danych osobowych zostały utworzone na jego nazwisko rachunki bankowe, a następnie zaciągnięte pożyczki. Na potwierdzenie swoich twierdzeń K. K. przedłożył szereg dokumentów, z których wynika, że w sprawie posługiwania się przez nieznane osoby przy zawieraniu umów pożyczki danymi osobowymi pozwanego toczyło się postępowania karne, wszczęte z zawiadomienia pozwanego. Pomimo przedstawionych przez powoda dokumentów, jak również twierdzeń podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty, powód nie przedstawił żadnych dowodów, które potwierdzałyby fakt zawarcia przez pozwanego spornej umowy

pożyczki, nie odniósł się także do podniesionych przez K. K. zarzutów, ograniczając swoje działania do dwukrotnego złożenia oświadczenia o cofnięciu pozwu bez zrzeczenia się roszczenia. Jednocześnie, pomimo złożenia oświadczenia o cofnięciu pozwu w piśmie procesowym z dnia 16 listopada 2015 roku, już dzień później pozwany został wezwany do spłaty zadłużenia dochodzonego w przedmiotowej sprawie. Takie zachowanie powoda świadczy o tym, że pomimo złożenia w/w oświadczenia nie zamierza on rezygnować z dalszych działań windykacyjnych względem pozwanego. Mając powyższe na uwadze, jak również konsekwentne stanowisko procesowe pozwanego, poparte złożonymi do akt sprawy dokumentami, Sąd uznał, że ponowne oświadczenie powoda o cofnięciu pozwu bez zrzeczenia się roszczenia złożone w dniu 18 kwietnia 2016 roku należy uznać za niedopuszczalne, jako sprzeczne z zasadami współzycia społecznego oraz mogące służyć obejściu prawa, na skutek czego orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W przedmiotowej sprawie powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. nie wykazał, że przysługuje mu wiarygodność w stosunku do pozwanego K. K. wynikająca z zawartej przez niego z pierwotnym wierzycielem umowy pożyczki. Powód nie wykazał swej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie, albowiem nie przedłożył żadnych dokumentów (przedmiotowej umowy, umowy przelewu wiarygodności, bądź też wyciągu z takiej umowy), z których treści wynikałoby, że pozwany jest dłużnikiem powoda.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W konsekwencji w przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że pozwany powinien zapłacić mu należność w wysokości 1.019,76 zł z odsetkami od daty wskazanej w pozwie w związku z zawartą umową pożyczki (to nie na pozwanym spoczywał ciężar udowodnienia tego, że umowy takiej nie zawierał i nie jest zadłużony). Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela zaś stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76), że rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Na marginesie należy w tym miejscu przytoczyć treść art. 207 § 6 k.p.c., zgodnie z którym Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie złożyła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Zgodnie z treścią powołanego powyżej przepisu zaniedbania strony w zakresie zgłoszenia na oznaczonym etapie postępowania twierdzeń i dowodów rodzą poważne konsekwencje, bowiem strona ta traci prawo ich powołania na późniejszym etapie postępowania.

W niniejszej sprawie uznać należy, iż to pierwsze posiedzenie przeznaczone na rozprawę wyznaczało dla powoda ostateczny termin na zgłoszenie stosownych wniosków dowodowych, czego jednak powód nie uczynił. Konstatacji tej nie zmienia okoliczność, iż Kodeks postępowania cywilnego daje stronom możliwość przedstawienia nowych dowodów w postępowaniu odwoławczym (art. 381 k.p.c.). Możliwość ta jest bowiem obostrzona określonymi warunkami - potrzeba powołania się na dany dowód musi się ujawnić już po zakończeniu postępowania przed Sądem pierwszej instancji - przy czym strona nie może skutecznie żądać ponowienia lub uzupełnienia dowodu w postępowaniu apelacyjnym li tylko dlatego, że spodziewała się korzystnej dla siebie oceny określonego dowodu przez Sąd pierwszej instancji (por. wyrok SN z dnia 10.07.2003 r., I CKN 503/01, LEX nr 121700; wyrok SN z dnia 24.03.1999 r., I PKN 640/98, OSNP 2000/10/389).

Na gruncie przedmiotowej sprawy uznać należy, że konieczność wykazania legitymacji czynnej powoda istniała niewątpliwie już na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji, skoro twierdzenie to stanowiło podstawę

roszczenia dochodzonego niniejszym powództwem. Strona powodowa musiała mieć świadomość niedostatecznej mocy dowodowej złożonych do akt sprawy dokumentów, zwłaszcza, że od początku postępowania była ona reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika.

Z powyższych względów, powództwo w przedmiotowej sprawie musiało podlegać oddaleniu, gdyż powód nie udowodnił swojej legitymacji czynnej.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 221,40 zł i obejmowały koszty zastępstwa procesowego wykonywanego przez adwokata w kwocie 180 zł (§ 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2012 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – t.j. Dz.U. 2013, poz. 461), powiększonej o stawkę podatku VAT (23%), jako że pomoc prawna była świadczona na rzecz pozwanego przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 221,40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.